

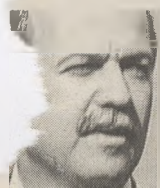
Τι πρέπει να διορθώσουμε

Επείγουσα ανάγκη για θετικές και δημιουργικές λύσεις για να βγούμε από την κρίση

Η κυβέρνηση αυτή αίρει στους ώμους της τις βασικές αμαρτίες της μεταπολίτευσης. Επιχειρεί να καλύψει μεταρρυθμιστικά κενά αρκετών χρόνων. Παρά τις αρχικές καθυστερήσεις, έχει κάνει αρκετά σημαντικό έργο, ενώ οι απαιτήσεις διαρκώς αυξάνονται. Όμως το μεγάλο ζήτημα στον πόλεμο για την επιβίωση και την ανόρθωση είναι να δημιουργηθεί η κρίσιμη μάζα αλλαγών που θα μας οδηγήσει στην απέναντι όχθη. Εναλλακτική πρόταση με διαφορετικό σχέδιο δεν υπάρχει και όσοι φιλοδοξούν να κυβερνήσουν τη χώρα εξαντλούνται είτε σε πόλεμο φθοράς είτε σε ανεδαφικές υποδείξεις είτε και στα δύο μαζί. Υπό αυτές τις συνθήκες, όσοι ζητούν ή καλλιεργούν πολιτικές κινήσεις, όπως π.χ. εκλογές, που θέτουν εν αμφιβόλω το εγχείρημα διάσωσης και αλλαγής της χώρας, δεν αντιπροσώπευται με τους καιρούς.

Υπάρχει επείγουσα ανάγκη για θετικές και δημιουργικές λύσεις απ' όλους και για όλα. Η καταστροφολογία και η κατάχρηση κριτικής έχουν κουράσει, χωρίς να δίνουν διέξοδο. Η κυβέρνηση, επιχειρώντας σημαντικές αλλαγές, είναι φυσικό να παρουσιάζει αρρυθμίες. Το φορτίο των μεταρρυθμίσεων και η πυκνότητα των εναλλαγών και απαιτήσεων σε εθνικό και διεθνές επίπεδο δημιουργούν τεράστιες ανάγκες. Η κυβέρνηση διαχειρίζεται την πιο κρίσιμη μεταπολεμικά συγκυρία και οφείλει να διορθώνεται και να αναβαθμίζεται διαρκώς με επικεντρωμένες τομές.

Πολιτικά, χρειάζεται να πάρουμε την πρωτοβουλία στο μέτωπο των αλλαγών και των μεταρρυθμίσεων και να μην κινούμαστε πίσω από την τρόικα. Είναι σημαντικό να πείσουμε τον λαό ότι οι μεγάλες αλλαγές στη χώρα μας γίνονται κατ' επιλογήν και όχι

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΦΛΩΡΙΔΗ

Χρειάζεται να πάρουμε την πρωτοβουλία στο μέτωπο των αλλαγών και των μεταρρυθμίσεων και να μην κινούμαστε πίσω από την τρόικα

καθ' υποταγήν. Είναι πατριωτική υποχρέωση, όσο ανακτάμε αξιοπιστία, να μετασχηματίσουμε ενσυνείδητα και όχι εξ ανάγκης το παρωχημένο πολιτικό και αναπτυξιακό μοντέλο της κρίσης - και αυτό πρέπει να καταστεί κυρίαρχος κυβερνητικός προσανατολισμός. Η τρόικα δεν παύει να είναι εταίρος και δανειστής, αλλά σαφώς ο ρόλος της οφείλει διαρκώς να μετατοπίζεται προς το συμβουλευτικό και τεχνικό επίπεδο. Η βασική πολιτική ευθύνη ανήκει στη χώρα και την κυβέρνησή της.

Ταυτόχρονα, πέρα από το Μνημόνιο και την τρόικα, εκκρεμεί μια σοβαρή εθνική συζήτηση για το θέμα του χρέους. Οφείλουμε να πάρουμε ριζοσπαστικές πολιτικές αποφάσεις για την άμεση και απευθείας αντιμετώπιση της διαγενεακής εθνικής δουλείας του χρέους. Δεν πρέπει να ξεχνάμε πως το χρέος είναι δικό μας και κανενός άλλου. Να διαπραγματευτούμε σκληρά για κάθε είδους διευκόλυνση, αλλά να βάλουμε και το δικό μας ενεργητικό μερίδιο ευθύνης. Συνακόλουθα, να θέσουμε το ζήτημα του αναπτυξιακού ελλείμματος και του παραγωγικού χάσματος στα πλαίσια της Ένωσης, αλλά κυρίως ν' ανοίξουμε στη χώρα το μέγα θέμα τού τι παράγουμε και πώς παράγουμε. Πρέπει ν' αναδειχθεί, συστηματικά και πρακτικά, το έλλειμμα της παραγωγικής αναδιάρθρωσης, που ήδη συζητά ασυντόνιστα ενώ αναζητά μεμονωμένα λύσεις ο πολίτης. Ολοι πλέον αντιλαμβάνονται ότι η βάση της ανόρθωσης δεν είναι απλά η επιλογή μεταξυ κρατικής ή ιδιωτικής οικονομίας, αλλά η θεμελίωση της παραγωγικής οικονομίας.

Συμπερασματικά, στην καμπή που διανύουμε, η κυβέρνηση θα αναβαθμίσει την πορεία της, όταν πάρει πάνω της χωρίς παλινωδίες τα μείζονα θέματα. Όταν αναλάβει την πολιτική πρωτοβουλία των κινήσεων στο στρατηγικό τρίπτυχο μεταρρυθμίσεις - αντιμετώ-

πιση χρέους - παραγωγική αναδιάρθρωση. Αυτή κατά τη γνώμη μου είναι η βασική άκρη μιας νέας δυναμικής. Διαχειριστικά, χρειάζεται ενιαίο κέντρο που δίνει πολιτικό νόημα και κοινωνική χρησιμότητα στις επιλογές μας. Που συνθέτει τις διαφορετικές φωνές, συντονίζει όργανα και πρόσωπα και ελέγχει εφαρμογές και αποτελέσματα. Το κυριότερο, που διαισθάνεται τον κοινωνικό βρασμό της εποχής, ώστε η πολιτική μας να εξαντλεί τα διαθέσιμα αποθέματα πειθούς και συνεννόησης. Που τελικά συνδέει γόνιμα και δημιουργικά κυβέρνηση, κόμμα και Κοινοβουλευτική Ομάδα σε συνεταγμένη πορεία. Πεποίθησή μου είναι ότι τα κρούσματα αποσυντονισμού της κυβέρνησης είναι κυρίως παράγωγο της αμφιταλάντευσης και της έλλειψης σαφούς πολιτικού προσανατολισμού στα πολλαπλά μέτωπα που ανοίγουμε, και όχι το αντίθετο.

Γι' αυτό δεν χρειάζονται ατέρμονες αναζητήσεις και προβληματισμοί για ανακυκλώσεις προσώπων ή οργανωτικών σχημάτων. Απαιτούνται στοχευμένες επιλογές που θα ενδυναμώσουν την πρωτοβουλία και αυτονομία της πολιτικής μας και θα ενισχύσουν τη λαϊκή υποστήριξη των αλλαγών. Ταυτόχρονα, επιβάλλεται η ηγετικό δυναμικό της παράταξης να διαταχθεί με κριτήριο την πολιτική ικανότητα διαχείρισης των κρίσεων. Είναι η στιγμή χειρουργικών και ταυτόχρονα ποιοτικών παρεμβάσεων, που αντιμετωπίζουν κατά βάση πολιτικά και οπωσδήποτε, αλλά δευτερευόντως, συντονιστικά προβλήματα. Βρισκόμαστε σ' ένα σταυροδρόμι με κρίσιμες αποφάσεις για Ευρώπη και Ελλάδα και το καλύτερο είναι να μη κοινοσταθούμε κοιτώντας «δεξιά και αριστερά», αλλά να συνεχίσουμε με προωθητικές διορθώσεις «σε ευθεία πορεία».

Ο Γιώργος Φλωρίδης είναι βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, πρώην υπουργός

Μελαγχολικός Μικρός Ηρω

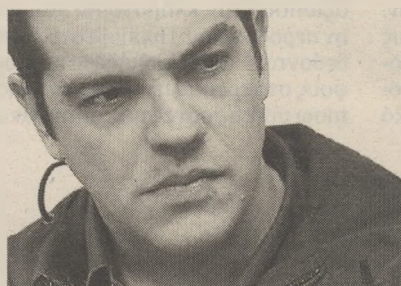
Εδώ και μέρες προσπαθώ να αποκρυπτογραφήσω το αίσθημα της ευφορίας που προκαλεί στους ηγέτες της καθ' ημάς επανάστασης το άκουσμα του ονόματος Ταχρίρ.

ΤΟΥ ΤΑΚΗ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ

Οπου βλέπουν συγκεντρωμένο πλήθος να διεκδικεί τα όποια δικαιιά του νομίζουν πως ήρθε η ώρα να γίνουν πρωταγωνιστές στο δράμα που τους καταδίκασε στον ρόλο του καρατερίστα. Η σκηνή του δράματος είναι

εκεί λοιπόν, στη Νότια Μεσόγειο, και τους περιμένει. Ας πάει ο Μωάμεθ στο βουνό, ας ταξιδέψει ο κ. Αλαβάνος από την Πλατεία Συντάγματος στην Πλατεία Ταχρίρ ή στους δρόμους της Τρίπολης. Είναι μια πρώτης τάξεως ευκαιρία να δοκιμάσει τα πυρά των λόγων του κατά του ιμπεριαλισμού, κατά του άγριου καπιταλισμού, της πλουτοκρατίας, του οργανωμένου και σατανικού σχεδίου που λέγεται παγκοσμιοποίηση, βλέπε σύγχρονος κόσμος. Μέρες τώρα φαντάζομαι τον κ. Τσίπρα να περιμένει ένα νεύμα από τους εξεγερμένους Αραβες, Μικρός Ηρω σε εκδοχή 2011 που με το αυτί κολλημένο στον ασύρματο περιμένει το σύνθη-

Μέρες τώρα φαντάζομαι τον κ. Τσίπρα να περιμένει ένα νεύμα από τους εξεγερμένους Αραβες

μα από το στρατηγείο της Μέσης Ανατολής. Και ο Μικρός Ηρω έχει αρχίσει να μελαγχολεί. Τι στην ευχή, τόσος κόσμος μαζεμένος, έτοιμος να θυσιαστεί και να μη βρεθεί ένας να φωνάζει κάτι για τον ιμπεριαλισμό, για την πλουτοκρατία και για την άγρια παγκοσμιοποίηση; Αυτά τα παιδιά έχουν αλλού τον νου τους. Ζητούν αξιοπρέπεια, καίνε το πράσινο βιβλίο του αδέσποτου Καντάφι και είναι έτοιμα να δώσουν και τη ζωή τους για να ζήσουν σ' αυτόν τον σύγχρονο κόσμο που μέχρι τώρα μόνον ως εικονική πραγματικότητα τον ξέρουν μέσα από το Διαδίκτυο. Ολα αυτά τα περί πλουτοκρατίας, ιμπεριαλισμού και άγριου καπιταλισμού απλώς βαρέθηκαν να τα ακούν τόσα χρό-

νια από τους τυράννους και τους τυραννίσκους που τους κυβερνούσαν εν ονόματι του λαού, της ανεξαρτησίας και του φρονήματος των αδεσμεύτων. Το μόνο που θέλουν είναι να τα πετάξουν στη Μεσόγειο. Ο Μικρός Ηρω και η αντίηλός του, η κ. Παπαρήγα, μοιάζουν επικίνδυνα με ΔΕΚΟ. Η συντήρησή τους απαιτεί τεράστιο κοινωνικό κόστος και δεν μπορούν να βοηθήσουν το εξαγωγικό μας εμπόριο. Η μηχανή του λόγου τους είναι φτιαγμένη με υλικά της δεκαετίας του 1970. Η εξέγερση στον αραβικό κόσμο τούς υπενθυμίζει, για ακόμη μία φορά, πως πρέπει να αλλάξουν λεξικό αν θέλουν να καταλάβουν τι συμβαίνει γύρω τους. Και γύρω μας, εννοείται.

ΣΕ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

Το Ελληνικό σήμερα

Ένα «φιλέτο», πολλοί ιδιοκτήτες

ΡΕΠΟΡΤΑΖ:

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Όπου κι αν κοιτάξεις, συρμάτινα σύνορα. Η περίμετρός του φτάνει τα 13 χιλιόμετρα. Οι περιφράξεις στο εσωτερικό του ξεπερνούν τα 44. Δέκα χρόνια μετά το κλείσιμό του, το πρώην αεροδρόμιο του Ελληνικού είναι ένα κατακερματισμένο οικόπεδο. Στην πίστα του συνυπάρχουν το δημόσιο με το ιδιωτικό και οι αναμνήσεις με την εγκατάλειψη. Αν ψάχνεις σημάδια που να οδηγούν σε αεροδρόμιο είναι εύκολο να χάσεις τη στροφή στην Ποσειδώνος. Οι μόνοι ταξιδιώτες που περνούν σήμερα την είσοδο του Δυτικού Αερολιμένα στο Ελληνικό είναι οι επιβάτες

Τον χώρο διαχειρίζονται ανώνυμες εταιρείες αλλά και... χορευτικοί σύλλογοι

των λεωφορείων Β2 και 247. Και όσοι ψάχνουν το Εθνικό Κτηματολόγιο. Για να το

βρουν πρέπει να παρατηρήσουν το χαρτί Α4 που είναι κολλημένο στην ταμπέλα με την επιγραφή «Rent A Car PARKING». Να ρωτήσουν τον φύλακα έξω από τα γραφεία εκκαθάρισης περιουσιακών στοιχείων της Ολυμπιακής. Και έπειτα να περάσουν πλάι από το πάρκινγκ των μπλε οχημάτων της αεροπορικής εταιρείας, κάτω από την κόκκινη μπάρα, παράλληλα με τη συρμάτινη περίφραξη, για να φτάσουν στο συνδετήριο κτίριο που ενώνει το γήπεδο καλαθοσφαίρισης και το Ολυμπιακό Κέντρο Ξιφασκίας. Εκεί στεγάζονται τα γραφεία κτηματογράφου Αλίμου. Σήμερα, στα 5.287 στρέμματα του πρώην αεροδρομίου βλέπεις το χαστικό πρόσωπο της Ελλάδας. Μετά τη μετακόμιση του αεροπορικού φόρτου στο «Ελευθέριος Βενιζέλος» το 2001 και την ολοκλήρωση των Ολυμπιακών Αγώνων, το Ελληνικό τεμαχίστηκε. Διαφορετικοί ιδιοκτήτες, διαφορετικό καθεστώς διαχείρισης, διαφορετική εταιρεία του Δημοσίου, Ολυμπιακά Ακίνητα, Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα, FIR Αθηνών, Τραμ Α.Ε., Πολιτική Αεροπορία, είναι μερικοί από τους φορείς που συνυπάρχουν εκεί. Σύμφωνα

Στο πρώην αεροδρόμιο του Ελληνικού συνυπάρχουν οι αναμνήσεις με την εγκατάλειψη

με έρευνα του Εργαστηρίου Περιβάλλοντος του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου, 2.500 στρέμματα του παλιού αεροδρομίου είναι δεσμευμένα από δημόσιους φορείς ή ιδιώτες με εκμισθώσεις ή παραχωρήσεις ετών (από 10 χρόνια έως και 45).

ΤΕΜΑΧΙΣΜΟΣ. Η κατασκευή του αεροδρομίου άρχισε το 1938. Τη δεκαετία του '90 εξυπηρετούσε έως και 12 εκατομμύρια επιβάτες τον χρόνο. Σήμερα, χαμηλή βλάστηση έχει ξεπροβάλει από μικρές ρωγμές στην πάχους 0,60 μ. ασφαλτο των διαδρόμων. Θάμνοι και φρύγανα καλύπτουν τους ελάχιστους χώρους πρασίνου. Αγριόχορτα έχουν ζώσει τους τρύπους στόχους σε ένα παρατημένο στρατιωτικό

πεδίο βολής. Στα δεξιά της εισόδου του Δυτικού Αερολιμένα βρίσκεται το νεκροταφείο οχημάτων της Ολυμπιακής Αεροπορίας. Δεκάδες λεπτατημένα Ford. Με θρυμματισμένα παρμπρίζ, ξεφούσκωτα λάστιχα, ανοιχτά καπό από τα οποία λείπουν οι μπαταρίες. Σε ορισμένα, δεν έχουν μείνει ούτε τα τιμόνια. Ένας εκπαιδευτής σκύλων της Αστυνομίας κρατάει από το λουρί ένα λαμπραντόρ. «Τα άδεια οχήματα αποτελούν τέλειο σκηνικό για τη δουλειά μας», λέει. Η Αστυνομία δεν είναι η μόνη υπηρεσία που αξιοποιεί την κληρονομιά του πρώην αεροδρομίου. Πυροσβέστες εκπαιδεύονται ακόμα σε ομοίωμα αεροσκάφους στο ερειπωμένο πεδίο άσκησης πίσω από τις ράγες που οδηγούν στο

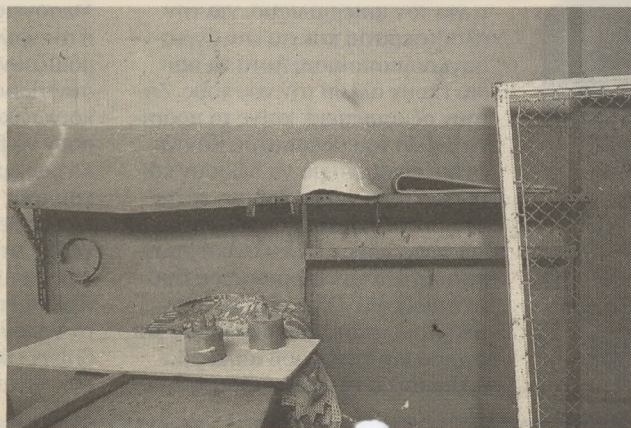
Συμβάσεις

Οι δημόσιες εταιρείες διαχείρισης των ολυμπιακών εγκαταστάσεων όφειλαν να έχουν εισπράξει το διάστημα 2005-2010 από τις συμβάσεις τους 75,8 εκατ. ευρώ. Τελικά εισέπραξαν 35,7 εκατ. ευρώ, σύμφωνα με έρευνα του ΕΜΠ.

αμαξοστάσιο του Τραμ. Οι διαχειριστές των εγκαταστάσεων στο πρώην αεροδρόμιο αρχίζουν από πολιτιστικούς, χορευτικούς συλλόγους του Δήμου Ελληνικού και φτάνουν μέχρι ανώνυμες εταιρείες που νοικιάζουν για εκατομμύρια ευρώ αθλητικές εγκαταστάσεις.

ΔΕΝ ΠΛΗΡΩΝΟΥΝ. Σύμφωνα με τα Ολυμπιακά Ακίνητα, η ανώνυμη εταιρεία Πάρκα Αναψυχής και Αθλητισμού Ελληνικού εκμισθώνει με 4 εκατ. ευρώ ετησίως το Κανόε - Καγιακ Στάδιο. Από το δεύτερο εξάμηνο του 2009 έχει σταματήσει να καταβάλει το ποσό καθώς έχουν προκύψει διαφορές για τις οποίες έχει προσφύγει σε διαπαισία.

Ο,ΤΙ ΑΠΕΜΕΙΝΕ

ENRI CANAJ / TA NEA

Η Αστυνομία και η Πυροσβεστική χρησιμοποιούν ακόμα κάποιες εγκαταστάσεις του παλιού αεροδρομίου για εκπαίδευση. Κι έτσι κάποια αντικείμενα δείχνουν σημάδια ζωής

ENRI CANAJ / TA NEA

Ο στόχος. Ο,τι απέμεινε από ένα πρώην στρατιωτικό πεδίο βολής στο παλιό αεροδρόμιο του Ελληνικού. Τώρα στον χώρο επικρατεί... σιωπή και εγκατάλειψη